

Saunte, Schröder, Else Zeuthen, Gudrun Bjørner, Søren Andersen, N. Chr. Christensen, Justesen, Ladefoged, Lorentzen, Marie Antoinette von Lowzow, Asger Jensen og Gertie Wandel.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om leje.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2394).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 83 stemmer; 43 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af loven om oprettelse af statens almindelige videnskabsfond.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1185, fremsættelsen i tidenden sp. 2380).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kolbjørn: I 1952 besluttede en enig rigsdag at oprette et statens almindelige videnskabsfond til fremhjælpning af dansk videnskabelig forskning, navnlig på grundvidenskabernes område, og det fastsattes ved særlig lov årlig at stille 2 mill. kr. til rådighed for det nyoprettede fond.

Mit parti kan tiltræde forslaget om, at dette beløb indtil videre fastsættes til 2½ mill. kr. årlig, idet vi anerkender det ved lovforslagets fremsættelse fremførte om de almindelige virkninger af den økonomiske udvikling også på dette område, men også fordi vi mener, det er væsentligt, at dansk

videnskabelig forskning stadig har mulighed for at gøre sig gældende. Vi deler den opfattelse, at det betaler sig at investere penge i videnskab, og at forsømmelser på dette område senere kan vise sig skæbnesvangre.

Formanden: Jeg gør opmærksom på, at det er hensigtsmæssigt af hensyn til dem, som skal arbejde i salen, at der er mere ro under forhandlingerne.

Martin: På venstres vegne kan jeg anbefale den foreslåede forhøjelse. Da vi forleden drøftede spørgsmålet om en forhøjelse til det teknisk-videnskabelige forskningsråd, anbefalede jeg den i den grad med fuld musik, at den højtærede statsminister bagefter udtrykte ærgrelse over, at han ikke havde forlangt noget mere. Nu går jeg ud fra, at den højtærede statsminister som jyde er vant til at forlange så meget, at der er noget at slå af på, eller — som det vistnok hedder i det diplomatiske sprog — at suppen er serveret lidt varmere, end den kan spises. Men den højtærede undervisningsminister er jo sjællænder, og sjællænderne forlanger aldrig mere, end de venter at få; derfor risikerer jeg ved at gå varmt ind for dette forslag ikke, at det skal sprede sig som en epidemi blandt de højtærede ministre at gå rundt i frygt og bæven for ikke at forlange nok, og at de, når en bevilling går glat igennem, skal tilbringe søvnløse nætter med at ærgre sig over, at de ikke har forlangt mere. Det ville jo være en skrækkelig historie.

I så henseende har den lov, vi her behandler, en lærerig historie. Det var jo det ærede medlem hr. Hvidberg, der som undervisningsminister gennemførte den, og dengang blev der fra videnskabens side udtrykt stærke ønsker om at få 2½ mill. kr. Efter meget grundige drøftelser og alvorlige overvejelser kom vi til det resultat, at man kunne klare sig med 2 mill. kr. — så det nytter ikke altid at forlange mere, end man venter at få. Det er nu også gået i 5 år med denne bevilling. Måske har der været kniberi nu og da med at få pengene til at slå til — det kender vi jo alle sammen — men det er dog skrallet af. Når der nu foreslås en forhøjelse, har det meget solide grunde. Det har nemlig vist sig, at den